

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Плевен, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Валери Цв. Цветанов

при участието на секретаря ПЕТЯ П. АНТОВА
като разгледа докладваното от Валери Цв. Цветанов Административно
наказателно дело № 20224430202083 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН

С наказателно постановление №22-0938-002789 от 04.08.2022г. *** на
сектор "Пътна полиция" към ОД на МВР – Плевен е наложил на основание
чл.53 от ЗАНН и чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП на В. И. А. от гр.Плевен ул. ***
административни наказания глоба в размер на 3000лв и лишаване от право да
управлява МПС за 12 месеца.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал
жалбоподателят В. И. А., който го обжалва в срок и моли съда да го отмени,
като незаконосъобразно. Представява се от процесуалния си представител -
адв. П. Е., който изразява становище, че при съставяне на акта за
установяване на нарушението и впоследствие издаденото въз основа на него
наказателно постановление не са били спазени предвидените в разпоредбите
на чл. 42 и чл.57 от ЗАНН реквизити за съдържанието на същите, което

представлява съществено процесуално нарушение, основание за отмяна на процесното наказателно постановление.

За въззиваемата страна *** сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Плевен, не се явява представител и не изразява становище по съществото на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, допустима е, разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на Акт серия ГА №691463 от 21.07.2022г. за установяване на административно нарушение от който е видно, че на 21.07.2022г. в 20:50 часа в гр.Плевен, ж.к. „Дружба“, ул. „България“ пред блок *** с посока на движение към ул. „Климент Охридски“, жалбоподателят А. е управлявал лек автомобил „Ауди 80“ с рег. № *** (собственост на И. В.ов А.) и извършва следното: Не използва пътя, отворен за обществено ползване в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари, а извършва резки рискови маневри, като умишлено подава рязко газ и повишава оборотите на двигателя, с което превърта задвижващите колела на автомобила, внезапно преминава в лентите за движение и преднамерено извежда автомобила извън контрол. Подаден сигнал на ЕЕНСП 112 и АУАН съставен в присъствието на водача и на двамата свидетели-очевидци.

Горните обстоятелства се установяват от показанията на разпитаните актосъставител В. К. Л. и свидетел Т. М. М., чийто показания съдът кредитира изцяло с оглед тяхната последователна и логическа изложеност и съответствие с приложените по делото писмени доказателства. От показанията на актосъставителя Л. се установява, че заедно с колегата му И.Ц. в качеството си на орган за контрол и регулиране на движението посетили сигнал, подаден на спешен телефон 112 за автомобили, извършващи т. нар. „дрифт“. Според показанията на актосъставителя Л. при пристигане на мястото установили, че автомобилите, за които бил подаден сигнал, били паркирани между други автомобили. От показанията на актосъставителя Л. се установява, че при пристигането на мястото намерили лицето, подало сигнала, а именно - свидетелят-очевидец Т. М. М. и снели сведение от него за

възприетото нарушение. От показанията на актосъставителя Л. се установява, че свидетелят М. описал поведението на водачите на автомобилите като подаване рязко на газ и умишлено завъртане на задната част на автомобила, като по пътната настилка имало ясно очертание на движението на гумите. Според показанията на актосъставителя Л. при пристигането на мястото имало пушек от въртенето на гумите, като при залепването на предното стъкло на стикерите за спиране от движение в автомобилите миришело на гуми. Според свидетеля М. в ж.к. „Дружба“ на ул. „България“ пред блок №*** водачи на три леки автомобили – един марка „БМВ“ с шарен капак, един марка „Ауди“ и един, чиято марка на помни, шофирали с превишена скорост и въртели гуми в близост до пешеходна пътека и спирка, като с поведението си създавали опасност за пътни инциденти. Според показанията на свидетеля М. същият се обадил на телефон 112 и съобщил за опасното според него управление на леките автомобили. От приобщеното като писмено доказателство по делото писмо вх.№28080 от 25.11.2022г. на ***а на РЦ 112-Монтана се установява, че свидетелят Т. М. на 21.07.2022г. в 20.52.05 часа от мобилен телефон *** е подал сигнал към ЕЕНСП 112 за опасно шофиране в района на бл.*** в ж.к.„Дружба“ в гр.Плевен. Свидателят М. е категоричен, че водачът на лекия автомобил марка „Ауди“ е карал бързо заедно с водача на лекия автомобил марка „БМВ“ по права отсечка, след което на уширен участък са завивали в обратна посока и пак по правата отсечка са карали бързо. Свидателят М. е категоричен и затова, че съобразно практиката му на водач на МПС повече от 30 години двата автомобила са застрашавали хората и другите участници в движението, защото на същото място, където са управлявали бързо леките коли, има пешеходна пътека и спирка на градския транспорт. От приобщеното като писмено доказателство по делото писмо вх. №28080 от 25.11.2022г. на ***а на РЦ 112-Монтана се установява, че и второ лице е подало сигнал за извършване на опасно шофиране, а именно - свидетелят Р. Л. Ц.. Според показанията на свидетеля Ц. докато наблюдавала децата си, които играели на поляна до блок №***, няколко автомобила марка „БМВ“ шофирали опасно, като се въртели. От показанията на свидетеля Ц. се установява, че и преди този случай е подавала сигнал на спешен телефон 112 за извършване на опасно шофиране от същите автомобили. Според показанията на свидетелката Ц. същата не може да посочи марките на автомобилите, регистрационните им номера и водачите. От показанията на

свидетеля Ц. се установява, че едно момче, което не е жалбоподателят А., е ходило да се разправя с нея защо го е посочила на полицейските служители. Според показанията на допуснатите и разпитани в хода на съдебното следствие свидетели Н. Б. К., К. Б. К., Б. М. М. и И.М.Д., жалбоподателят А. дошъл на уговорената между тях среща на спирката до нон-стопа пред блок №*** в ж.к. „Дружба“ с лекия си автомобил „Ауди 80“ – бяло на цвят, който паркирал. Свидетелите М. и Д. са категорични, че от момента на пристигането на жалбоподателя до момента на идването на полицейските служители, същият не се е качвал в автомобила си, не го е форсирал и не е въртял гуми. В същата насока са и показанията на свидетелите Н. К. и К. К.. Съдът не кредитира показанията на свидетелите Н. Б. К., К. Б. К., Б. М. М. и И.М.Д., тъй като тези свидетели се намират в близки приятелски отношения с жалбоподателя А. и поради това са пряко заинтересовани от изхода на делото. Освен това показанията на тези свидетели са опровергани по категоричен начин от показанията на свидетеля-очевидец Т. М. М. и от показанията на актосъставителя Л., който, макар да не е очевидец на движението на автомобилите, ги е възприел непосредствено след това и е усетил миризмата на гуми в купетата на автомобилите и е видял следи от гумите по пътната настилка. Съдът кредитира изцяло показанията на актосъставителя Л. и свидетеля М., тъй като показанията им са логични и изясняват детайлно възприетата от тях неправомерни маневри от страна на жалбоподателя А., с която същият е създал опасност за движението на път за обществено ползване. Освен това няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността на тези свидетели, или да сочат на наличието на мотив да набедят жалбоподателя А. в нарушение, което не е извършил.

При така приетото за установено от фактическа страна законосъобразно и обосновано административнонаказващият орган е приел, че с действията си жалбоподателят В. И. А. е извършил нарушение по чл. 104б, т.2 от ЗДвП и му е наложил административни наказания на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175а, ал.1, предл.3 от ЗДвП глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12/ дванадесет/ месеца. Съобразно разпоредбата на чл.104б, т.2 от ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за

превоз на хора и товар. Следователно, всеки правоспособен водач има задължение да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като е длъжен да спазва предписанието на чл. 104б, т.2 ЗДвП, а именно - да използва същите единствено с цел превоз на хора и товари. Всички останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за тази цел места.

Посочвайки като нарушена разпоредбата на чл. 104б т.2 от ЗДвП, наказващият орган ясно е описал в обстоятелствената частта на постановлението всички елементи от обективната страна на нарушението, в този смисъл е и константната съдебна практика като например Решение №294/27.11.2017г. по КАНД №10275/2017г. на АС – В. Търново, Решение от 16.02.2018 г. по НАХД1045/2017г. на РС-Ловеч и мн.др. Следва да се посочи, че свидетелят М. не е бил в управлявания от жалбоподателя А. лек автомобил, за да знае как и по какъв начин е въздействано върху системите на автомобила, за да се постигне ефекта на поднасяне на задната част на автомобила. Но ноторно известно е от гледна точка на общожителския опит и практика, дори за лица, които не са правоспособни водачи, че при определено боравене със системите на автомобила/рязко подаване на газ, боравене със съединителя на колата, завъртане на волана-поотделно или в съчетание, активиране на ръчната спирачка/, се наблюдава именно съобщения ефект, при който се демонстрира отклоняване от траекторията на движение на МПС, завъртане на задната част на колата и др. ефекти, известни като форсиране, „въртене на гуми”, дрифт и пр. в общоговоримия език, но без съмнение този ефект е видно кога се цели, тъй като той не може да настъпи при нормално управление, без значение начина, по който е постигнат от водача от купето на автомобила. В наказателното постановление е достатъчно ясно и недвусмислено описано поведението на автомобила на пътя, поради което правото на защита на жалбоподателя не е нарушено. Демонстративното управление на МПС по този начин е широко известен и разпространен особено сред млади хора, които желаят да покажат „майсторство” при управление на МПС. Не е нужно за целите на това производство да се установи как е постигнат конкретния ефект, след като неговото външно проявление е едно ненормално движение на автомобила/поднасяне наляво и вдясно/ на платното за движение, което платно е предназначено за движение на други ППС. Т.е. умишленото и съзнателно опасно шофиране посредством

поднасяне на задната част на автомобила, въртенето на гуми, в никакъв случай не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата – да се използват за превоз на хора и товари. В конкретния случай е била налице и непосредствена опасност за движението, която се установява безспорно от свидетелите очевидци – свидетелите М. и Ц.. Безспорно всяко неовладяване на колата под въздействието на центробежните сили и кинетичната енергия, загубата на контрол над автомобила, би довела и често в практиката води до това, автомобилът, който е със значително тегло, като вещ да се придвижи в пространството и да причини щети на имущество или увреждания на хора. И без наличието на специални знания по въпроса накъде точно и по какъв начин би се отклонил процесния автомобил, е известно, че такова отклонение е възможно под действие на физичните закони и често се наблюдава в живота от примерите на „черната“ статистика за жертви в резултат на ПТП/§ 6 т.30 от ЗДвП/. Действията на жалбоподателя А. са извършени в централната част на населеното място в близост до пешеходна пътека и спирака на градския транспорт, при наличието на други участници в движението и на немалко присъстващи в непосредствена близост. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне и бързо движение на МПС би могло да има фатални последици, поради което е била създадена опасност за движението и участниците в него по смисъла на § 6 т.28 от ДР на ЗДвП. С оглед цялостния контрол за законосъобразност, категорично не може да се обсъжда и въпроса за приложението на [чл. 28 от ЗАНН](#). Законодателят въведе разпоредбата на [чл. 104б от ЗДвП](#) в началото на 2017г., обосновавайки се с изключителното увеличение на подобни случаи (като тук обсъждания) в цялата страна, при които водачи на автомобили извършват подобни "маневри" по оживени улици и кръстовища в населените места и по този начин застрашават здравето и живота на останалите участници в движението. От тази висока степен на опасност от тези действия е продиктуван и големият и тежък размер на предвиденото в санкционната норма на [чл. 175а, ал.1 от ЗДвП](#) наказание "глоба" от 3 000 лева, както и кумулативно предвиденото "лишаване от право да се управлява МПС" за срок от 12 месеца.

По отношение възражението на жалбоподателя, че не е доказано умишлено деяние от негова страна, следва да се отчете, че законът санкционира не само умишлени, но и непредпазливи деяния, съставляващи

административни нарушения/чл.7 от ЗАНН/. Тъй като жалбоподателят А. е правоспособен водач и придобитата правоспособност означава знание относно това как се борава със системите на автомобила, то субективната страна следва да се изведе и от това, че в разрез с правилата, същият по един недопустим начин е боравил и предизвикал хаотично движение на автомобила, неоправдано с други препятствия.

В конкретния случай умишленото подаване на газ и завъртането на задната част на автомобила с въртене на гуми в никакъв случай не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата - за превоз на хора и товари. Видно от събраните по делото доказателства основната идея при шофирането на жалбоподателя А. е било забавление по недопустим от закона начин, за което ясно говори ненужното подаване на газ при извършване на маневра завой надясно и завъртането на задната част на автомобила. Последните действия, извършени по оживени улици създават опасност както за самия водач в случай, че същият не успее да овладее автомобила или не притежава необходимия опит при шофиране, така и застрашава живота и здравето на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност.

Административнонаказващият орган е приел, че жалбоподателят А. не е използвал конкретния път, отворен за обществено ползване по предназначение, с което е създал опасност за участниците в движението. Доколкото в закона не се съдържа примерно изброяване относно забранените действия на пътищата, отворени за обществено ползване, то следва същите да се преценяват индивидуално във всеки конкретен случай с оглед опасността, която създават за околните. Следва да се вземе предвид, че именно поради зачестилите подобни случаи, законодателят е въвел и нормата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. В настоящия случай и актосъставителят, и административнонаказващият орган за описали обективната страна на деянието, а именно: Не използва пътя, отворен за обществено ползване в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари, а извършва резки рискови маневри, като умишлено подава рязко газ и повишава оборотите на двигателя, с което превърта задвижващите колела на автомобила, внезапно преминава в лентите за движение и преднамерено

извежда автомобила извън контрол“, т.е в обстоятелствената част на Акта и на НП е индивидуализирано нарушението, вменено на жалбоподателя А..

Следва да се вземе предвид, че извършването на непремислени маневри, които водят до повишаване на скоростта на движение, не позволяват на водача да реагира навременно при възникнало по пътя препятствие, затрудняващо движението по пътя. Според съдебната практика водачът на МПС има единствено задължение да избира правилно скоростта си, за да може при възникване на препятствието да намали скоростта или да спре. Той няма задължение да завива наляво или надясно с оглед избягване на аварийната ситуация. Изменение посоката на движение и повишение на допустимата скорост в определени случаи е допустимо при т.нар. „спасителна маневра“. Тя не е правно регламентирана и поначало е неправомерна, защото всяко внезапно отклонение на автомобила от праволинейното му движение може да създаде рискова, конфликтна ситуация, застрашаваща останалите участници в движението. Водачът на МПС може да извърши спасителна маневра само ако се е намирал в състояние на крайна необходимост по чл. 13, ал.1 от НК, т.е възникналата опасност да не може да се предотврати. В настоящият случай не се установи водачът да е действал в условията на крайна необходимост по чл.13, ал.1 от НК, като дори видно от свидетелските показания същият е извършил маневра завиване надясно, подавайки неоправдано повече от необходимото за извършването ѝ газ на автомобила, което е довело до завъртане задната част на същия със завъртане на гуми и преминаване от една пътна лента в друга. Не се доказва и възникнала на пътя опасност и тя да е била в т.нар. „опасна зона“ за спиране на МПС, т.е да не могъл да спре или най-малкото да намали скоростта. Предвид това, не може да се приеме, че в конкретния случай е била налице „спасителна маневра“, която на основание чл.8 от ЗАНН да не представлява административно нарушение.

На жалбоподателя А. е вменено допуснато нарушение на посочената в акта и наказателното постановление норма на закона, поради използване на път, отворен за обществено ползване за цели извън допустимите – за превоз на хора и товари. Предвид изложеното, извършената от страна на жалбоподателя маневра се явява "опасна", тъй като е била неподходяща с оглед мястото на извършване на същата, натовареността на движение, щом

извършването ѝ е създадо опасност за останалите участници в движението по същия път.

Законосъобразно и обосновано административнонаказващият орган на основание чл.175а ал.1 пр.3 от ЗДвП е наложил на жалбоподателя А. административни наказания глоба в размер на 3000 лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12/дванадесет/ месеца, като е взел предвид тежестта на извършеното нарушение и характера и степента на обществена опасност на деянието.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при съставяне на обжалваното НП, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице – жалбоподател в настоящото производство. Описаната в акта и наказателното постановление фактическа обстановка, както и дадената правна квалификация дават възможност на нарушителя да разбере по категоричен начин кое е поведението, възприето от наказващия орган като укоримо и въз основа на кои законови текстове е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Липсва каквато и да е неяснота относно времето и начина на настъпването на вредните последици от конкретно описаното незаконосъобразно поведение на жалбоподателя А., които в своята съвкупност са дали основание за търсене на отговорност от водача по реда на ЗАНН.

По изложените съображения обжалваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №22-0938-002789 от 04.08.2022г. на ***а на сектор "Пътна полиция" към ОД на МВР – Плевен, с което са наложени на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП на В. И. А. от гр.Плевен ул. *** административни наказания глоба в размер на 3000лв и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца, като

ЗАКОНОСЪОБРАЗНО и ОБОСНОВАНО.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____